

De verwondering over de schepping is vaak aanleiding tot het vormgeven van mijn beeldhouwwerk. Deze keer één torso bestaande uit twee borstdelen: Adam en Eva. De rechterkant past in de linker, zodat Eva als het ware uit Adam wordt genomen.

Daarnaast heeft voor mijn gevoel ieder mens een tegengestelde kant:
vrouwelijk - mannelijk
zichtbaar - niet zichtbaar
(innerlijk)
transparant -
ondoorgrondelijk
gevoelig - harteloos

Deze zienswijze is door mij vertaald in albast (transparante zachte steen) en arduin (harde donkere ondoorzichtige steen). Tezamen vormend *de mens*.

Adriana Meijboom-Kesteloo